

komme op paa et højere Løntrin. Statskolens Lærere arbejde i dette Øjeblik under særdeles vanskelige Oprykningsforhold. Gennemsnitsalderen er i Øjeblikket for de sidste 50, der ere udnævnte, 35½ Aar. Hvornaar de kunne blive Overlærere, kan ikke siges i Almindelighed; men da de selv som Overlærere ikke kunne naa den første Lønstigning, før de have været ansat i 20 Aar, kunne de i alt Fald ikke naa de 3,300 Kr. før i en Alder af 55—56 Aar, og de højeste Lønningstrin for Overlærere kunne de i Reglen aldrig naa. Der er imellem Statsskolens Lærere en hel Del Uro i Anledning af denne i § 22 foreslaaede Bestemmelse. Hvis vi havde saadanne Lønningsforhold, at man uden videre sagde: den Lærer, der tages fra Privatskolen, skal tage sin Tjenesteaalder med sig, maaske med en rimelig Begrænsning, og være lønnet derefter, saaledes at han ikke tager Oprykningsudsigterne bort fra dem; der ere i Statens Tjeneste, saa var Forholdet et andet. Men man skader Statsskolelærernes Oprykningsudsigter derigennem. Jeg vil gerne bede det høje Ting om at tænke paa dette med Velvillie. — Dernæst kan man sige — det forudsætter jeg vil blive sagt, og det er der noget i: Selv om man beholder Lovforslagets Redaktion af § 22, tredje Stykke, er det jo naturligt for Ministeren først og fremmest at tænke paa sine egne, saa han vil i Reglen tage en Adjunkt fra Statsskolen til den ledige Overlærerplads fremfor dem, der melde sig fra den private Skole, Lovforslagets Bestemmelse vil altsaa i det virkelige Liv komme til at virke paa samme Maade som det Ændringsforslag, du selv har været med til at stille, at Statsskolens Lærere skulle have fortrinnsvis Adgang til disse Embeder. Ja, det er muligt, at Resultatet i det praktiske Liv vil blive ganske det samme, men hvorfor saa ikke sige det paa en saadan Maade, at Statsskolens Lærere kunne forstaa det? Nu kan der hos en og anden fødes en Fornemmelse af, at man ikke paaskønner deres Arbejde, at man vil sætte dem til Side, noget, som jo aldeles ikke er enten Lovforslagets eller det høje Tings Mening. Jeg beder derfor ærede Medlemmer om at optage vort Ændringsforslag Nr. 34 i den bedste Mening. Fordi en Mand er bleven Statsembudsmand — jeg har selv aldrig været det eller søgt om at blive det — har han jo dog alligevel sine almenmenneskelige Fornemmelser og sin almenmenneskelige Frygt for sin og sin Families Fremtid. Lad os tænke os en Adjunkt,

der gaar ovre i — skulle vi sige — Viborg eller Ribe eller et andet lignende fjernt Sted, og lad os sætte os ind i, hvorledes han vil tænke: Nu bliver der slaat et Overlærerembede op. Det ved man, siger han, ovre i København, førend jeg ved det; i alle Tilfælde kunne Folk der ovre være paa Færde, længe inden jeg kan faa Orlov af min Rektor, faa min Kuffert pakket og faa talt med Ministeren. I København ligge alle de store private Skoler, hvor der er en Mængde dygtige Lærere. De ere først ved Haanden, de kunne have deres daglige Gang i Ministeriet og kunne henlede Opmærksomheden paa sig, hvorefter jeg let kan gaa her ovre og blive glemt. Selv om man vil sige, at han aldeles ikke har Ret i disse Betragtninger — for Ministeriet vil selvfølgelig altid bære sig saa retfærdigt og humant ad, som det overhovedet er muligt — kan man forstaa, at disse Tanker fødes hos ham. Da vi nu, saa vidt jeg kan se, uden at skade nogen som helst berettiget Interesse, kunne vedtage den Ændring, vi have foreslaaet under Nr. 34, ja, saa vil jeg bede det høje Ting tænke over den paa venligst mulig Maade.

Hermed er jeg, saa vidt jeg ved, kommen til Ende med, hvad jeg har at sige saavel paa Udvalgets som paa mine egne Vegne. Jeg skal da ende med at anbefale ikke blot Lovforslaget — det er jo unødvendigt — men tillige Udvalgets og Flertallets Ændringer til det høje Tings Vedtagelse. Og saa rent privat og personlig vil jeg bede det høje Ting ogsaa tænke velvillig paa de Ændringer, ved hvilke jeg har haft det Uheld at komme i Mindretal i Udvalget.

Jensen-Knudstrup: Det Mindretal, paa hvis Vegne jeg skal fremsætte nogle Bemærkninger, har stillet tre Ændringsforslag, nemlig Nr. 1, 2 og 30. Det er jo ikke mange i Tal, men det er Ændringsforslag af væsentlig indgribende Betydning, og det er derfor nødvendigt, at jeg skænker dem en længere Omtale for at begrunde deres Fremkomst. Mindretallet er ikke, som den ærede Ordfører nys sagde, uenigt med Flertallet i de to Hovedtanker, som man kan sige, Lovforslaget indeholder, til den ene Side en tidssvarende og forstandig Reform af den højere Skole, til den anden Side nedad — om man maa bruge dette Udtryk — en Tilknytning til Folkeskolen, altsaa en jevn og nem Forbindelse gennem alle de almindelige Skoler, fra Folkeskolens nederste til Ungdomsskolens øverste